

การศึกษาการครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงสร้างการผลิต ต้นทุน รายได้และผลตอบแทน พร้อมทั้งศึกษาถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค ตลอดจนศักยภาพทางการจัดการองค์กร การผลิต การตลาดและการเงินของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านแม่สารบ้านดอง โดยการสัมภาษณ์สมาชิกของกลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านแม่สารบ้านดองจำนวน 42 ราย

ผลิตภัณฑ์ในกลุ่มๆ ทำการผลิตทั้งหมดแบ่งออกเป็น 11 ผลิตภัณฑ์หลัก ได้แก่ ผ้ายกดินเป็นชุด ผ้ายกผ้าเป็นชุด ผ้ายกปมดินเป็นชุด ผ้าตัดเสืยกดอกหน้าแคบ ผ้าตัดเสืยกดอกหน้ากว้าง ผ้าชิ้นยกเชิง ผ้าชิ้นยกทึบ สไบพาดบ่ายกดอกทั้งผืน สไบคลุมไหล่หรือสไบหม่ยกดอกทั้งผืน ผ้าทอเชิงเล็ก กลาง ใหญ่ และผลิตภัณฑ์ประยุกต์ จุดเด่นของผ้าทอบ้านแม่สารบ้านดอง คือสามารถทอยกดอกแบบโบราณ มีสีสันสวยงามและมีความเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดลำพูน ลักษณะการบริหารการผลิตจะมีประธานกลุ่มเป็นผู้จัดเตรียมวัตถุดิบและตลาดในการทอผ้าให้แก่สมาชิกตามที่แต่ละคนนัด เมื่อสมาชิกผลิตเสร็จแล้วก็นำไปให้ประธานกลุ่มเป็นผู้รวบรวม ซึ่งสมาชิกจะได้รับค่าตอบแทนเป็นรายชิ้นตามลักษณะของชิ้นงาน

กลุ่มๆ มีช่องทางการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์โดยการขายส่งมากที่สุดถึงร้อยละ 60 ของผลิตภัณฑ์ทั้งหมด ส่วนการตั้งราคาขายนั้นกำหนดจากต้นทุนบวกอัตรากำไรประมาณร้อยละ 15-35

สำหรับผลตอบแทนจากผลิตภัณฑ์ พบว่า ผลิตภัณฑ์ที่มีอัตรากำไรต่อต้นทุนรวมจากราคาขายปลีกสูงสุดและต่ำสุด คือ ผ้าตัดเสืยกดอกหน้ากว้างและผ้ายกผ้าเป็นชุด โดยมีอัตรากำไรร้อยละ 43.81 และ 27.77 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาอัตรากำไรต่อต้นทุนรวมจากราคาขายส่งพบว่า ผลิตภัณฑ์ที่มีอัตรากำไรต่อต้นทุนรวมสูงสุดและต่ำสุด คือ ผ้าตัดเสืยกดอกหน้ากว้างและผ้าทอเชิงเล็ก โดยมีอัตรากำไรร้อยละ 33.44 และ 12.00 ตามลำดับ

ผ้าทอยกดอกเป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นทุนทางสังคมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สำคัญอย่างหนึ่งของจังหวัดลำพูน แต่สมาชิกของกลุ่มๆ ส่วนใหญ่ยังไม่มีความรู้ทางการบริหารจัดการองค์กร การตลาด ระบบบัญชีและการเงิน ดังนั้น เพื่อเพิ่มศักยภาพของกลุ่มๆ ให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืนรัฐฯ ควรให้การฝึกอบรมในเรื่องดังกล่าวข้างต้น

This study aims to examine production structure, cost, revenue, and economic return of a women's group business, as well as identify the strength, weakness, opportunity, threat, including potential in such organization and its business undertaking. The case under study is Ban Mae San Ban Tong cooperative women group covering the interview of 42 members.

The group produce 11 main textile products including brocade weaves with cotton or silk or mixed for making dresses or blouses, brocaded hem – piece fabric for wearing as tub skirt, “*sabai*” or scarf – like cloth for wearing over one shoulder also brocaded, fabric with decorative designs at lower end either in small, medium or large band for wearing as “*sin*” or tub skirt, as well as other modified products. The outstanding features of these textile products are the traditional patterns of brocade weaves, colorfulness, and the identity of Lamphun arts. The production management is characterized as having the group chairperson decide about raw material preparation and assignment of designs and tasks to different members to do the weaving according to their skills and capability. Once the weaving is finished, the member will bring the products to the chairperson for marketing and receive payment by piece work criteria.

The primary marketing channel was wholesaling, accounting for 60% of all products. Prices were determined by mark up method about 15% - 35% on top of the cost.

The rate of return to total investment at retail level was found to be highest (43.81%) for wide width brocaded fabric for making blouses and lowest (27.77%) for brocaded cotton materials for making dresses. The rate at wholesale level was highest (33.44%) again for the same brocaded fabric as above for making blouses and lowest (12.00%) for fabric with small band decorative designs at lower end.

Brocaded weaving is one of the significant social capital and indigenous knowledge of Lamphun Province. However, the majority of the group members remain illiterate in terms of organizational administration, marketing as well as accounting and financial management know – how, government support for them to receive more training and learning in the above areas is therefore recommended to enhance the potential and sustainability of the group.